

Ringkøbing Fjord med den ualmindelig stærke Nedbør, vi har haft. Man maa erindre, at Ringkøbing Fjord maa tage Vandet fra et større Areal end hele Fyn tilsammen. Det er et overordentlig stort Areal, som skal have sit afstrømmende Vand ud igennem Ringkøbing Fjord og derfra ud i Havet. Med den stærke Nedbør, som vi har haft i Aar, er det umaadelige Vandmasser, som har skullet føres ud i Havet. Hvis vi nu havde haft bedre Udløbsforhold, end vi har haft, vilde Ringkøbing Fjord ikke have staaet fuld af Vand, da den stærke Nedbør ret tog Fart; saa vilde man have haft nogenlunde stabile eller normale Vandstandsforhold i Fjorden, inden den stærke Nedbør kom, og det vilde have betydet overordentlig meget, thi Ringkøbing Fjord er stor, den er et overordentlig stort Reservoir til at tage den Vandmængde, som kommer. Men nu var Fjorden fuld af Vand allerede paa det Tidspunkt, da den skulde tage de overordentlig stærkt nedstrømmende Vandmængder, og Følgen blev, at Fjorden steg langt over sine Bredder, og da man havde stærk Storm eller i alt Fald megen Blæst, medførte det store Opstuvninger. Da vi yderligere i Aar særlig har haft sydlige og sydvestlige Vinde — det har ærede Medlemmer vist lagt Mærke til, at hver Gang, Vinden begyndte at dreje rundt den sædvanlige Vej Nord paa, og vi haabede paa at faa tørt Vejr, sprang den stadig tilbage igen —, da vi altsaa i Aar har haft saa megen stærk Vind fra Syd og Sydvest, blev Opstuvningen særlig stærk i Nordenden af Fjorden; den blev saa høj, som vi ikke nogen Sinde før, tror jeg, i den historiske Tid har set. For Ringkøbing Fjords Vedkommende gaar den historiske Tid ikke saa overordentlig langt tilbage, vel et Par Hundrede Aar, men jeg tror ikke, at vi har haft en saa høj Vandstand indenfor den Tid med Undtagelse maaske af de enkelte store Stormfloder i 1825 og 1830 — jeg skal slet ikke beskæftige mig med Oluf Hungers Tid, den ligger vist for langt tilbage. Men Følgerne var, at der skete betydelig Skade flere Steder: Dæmninger blev brudt igennem, Landeveje blev brudt igennem, og Anlæg som oppe i He — Anlæg, der gik ud paa at kultivere de gamle Enge — blev oversvømmet og tog betydelig Skade.

I det Sogn, hvor jeg nu bor, er der en Mand, som har inddiget temmelig store Arealer af gammel Eng og sat Vindmotorer op og har dyrket disse Enge, og han har haft stort Udbytte deraf, det har vist sig, at det var den mest lønnende Maade at behandle Engene paa. Han har haft over-

ordentlig stort Udbytte af Korn, navnlig Havre, og Kløvergræs, men disse Foranstaltninger har ogsaa kostet ham mange Penge; han satte Diger om hele Arealet, satte Vindmotorer op til at pumpe Vandet ud af Arealet, han har kultiveret det efter de bedste Metoder og mente at være paa den sikre Side, da Digerne var ført ikke saa lidt højere op, end man kunde beregne, Flod sædvanlig kunde naa. Han forlangte ikke Erstatning i sin Tid for den Skade, han havde lidt, han syntes ikke, det var rimeligt. Nu har jeg under Forhandlingen her tænkt, at jeg ikke vilde blande mig i den, jeg var lidt ængstelig for maaske at opvække gamle Erindringer, og derfor vilde jeg heller ikke gøre videre ved den Ting, at der i visse Tilfælde er blevet udbetalt Erstatninger til Folk, som faktisk har faaet mere for Afgrøden af deres Enge end tidligere. Denne Mand vilde, som sagt, ikke have Erstatning, han afholdt selv den store Bekostning. Nu kommer denne Stormflod og river Digerne i Stykker og oversvømmer hele hans Areal. Alt det Arbejde, han har ladet udføre, alle de store Tilførsler af Gødning, navnlig Kunstgødning, og Frø, kort sagt det hele, synes spildt. Den Skade, der er sket, kan ikke vurderes saaledes, at man kommer og ser et Hul i en Dæmning, og saa siger man: Det Hul kan snart fyldes igen. Den Skade, der er sket, er ikke repareret med at fylde det Hul eller de Huller, som er i Dæmningen.

Det samme er Tilfældet ved Vest Stadil Fjord, det er et overordentlig stort Areal, som er udtørret, der er vist ikke meget forkert i, at det er omkring 4 000 Tdr. Land, som det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om i Gaar. Det har aldrig betalt sig at udtørre det. Det var Englændere, som begyndte paa det; der var en Tid i 50erne og 60erne i forrige Aarhundrede, da nogle Englændere mente at kunne tjene store Penge ved udtørre Søer og Dele af Fjorde, og de fik Koncession paa at udtørre Vest Stadil Fjord, ligesom de ogsaa i sin Tid havde faaet Koncession paa at udtørre Nissum Fjord. Denne Udtørring mislykkedes paa den Maade, at det Resultat, der opnaaedes, ingenlunde svarede til den Bekostning, der var anvendt. Udtørringen mislykkedes fuldstændig i Nissum Fjord, og Nissum Fjord er nu fuld af Vand igen; den mislykkedes ikke fuldstændig for Vest Stadil Fjords Vedkommende, fordi der holdt Digerne, og Fjorden groede efterhaanden for en stor Del til med Rørafgrøder. Jeg ved godt, at man, som det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde i Gaar, har forsøgt at pløje derude, men det har rigtignok ikke